

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

7. De furtis Religiosorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80586)

CAPVT VI.

De Famulorum furtis.

³⁰ Quando den-
lignit gra-
uiter famu-
lus, & quan-
do potest à le-
thali excusa-
ri circa fur-
tum.

ECCAT famulus furti delicto
auteris aliquid in notabili qua-
ntitate à domino suo. At potest
à lethali excusari, quando mi-
nimam quantitatem victua-
lium successiue foratur, que progressu tempo-
ris sit notabilis, modo illam proprium conuer-
tat in vsum. Si verò accipiat notabilem quan-
titem victualium, ad ludendum, diuenden-
dum, vel consumendum cum externis, furti vi-
tio delinquit. Quia dominus censetur inuitus
non solum quoad modum accipiendi, sed
etiam quoad rei substantiam. Nauar. sum. c. 17.
n. 38. Nauarra de restit. l. 3. c. 1. p. 3. d. 6. n. 220.
Lessi. lib. 2. cap. 12. dub. 8. num. 48.

³¹ Si famulus non
sit custos non
mandata est, alteri non est restitui utique chari-
tatis lege furti debeat impedire, si facile, & si-
ne proprio valeat incommodo, ex iusticia tam-
en seime è solum, qui curam pœnus gerit
ad restitutionem obligatur, si domino non
manifestet alios famulos sæpius sua ex officio
na furari Nauar. sum. c. 17. n. 136 Lessi. l. 2. c. 13.
n. 75. Laym. l. 3. sect. 5. tract. 2. cap. 5. num. 6. Diana
part. 3. tract. 6. resol. 18.

CAPVT VII.

De furtis Religiosorum.

³² Quando Re-
ligiosus ex
bonis mona-
sterij ac-
cipit lethali-
ter delin-
quit.

RELIGIOSVS ex bonis Monasterij in
notabili capiens quantitatem, peccat
lethaliter, si res ablatae necessariae
non sint; aut si sint, superior tamen
concederet, si peteretur. Quia contra votum
paupertatis agit, dominij actum exercens.
Azor. tom. 1. l. 1. cap. 12. q. 6. Petr. Nauar. de restit.
lib. 3. cap. 1. num. 195. Molina de contr. d. 276.
Manu. tom. 2. sum. cap. 11.

³³ Et quando
non.

Certe si res ablata talis esset, quæ necessaria
ad vsum Religiosorum priuatorum censeretur,
verbi gratia, cibaria, vestes, medicina, &c. &
sua necessitate proposita, adhuc superior con-
cedere nolleret, accipiendum non delinqueret, nec
ad restitutionem teneretur. Quia tunc supe-
rior est irrationabiliter inuitus, & Religiosus
habet ius sibi succurrendi, id iure naturæ di-
cunt. Quando autem superior iuste necessi-
tati illius non consulit ex monasterij bonis, eo
quod inopia, eo oppresso, nequeat: & ideo ta-
xantur vnicuique subdito iuxta monasterij
facultates exhibenda: tunc nequit Religiosus

aliqua ex conuentu usurpare, vt sibi prouideat, absque proprietatis peccato, & restituendi obligatione. Quia tunc tradita ratio non militat; eo quod licentia non sit debita. Sed iuste denegetur, alitque Religiosis indigentibus iniuste detrahatur. Sanch. l. 7. Decal. c. 19. num. 54. post Baldum & alios.

³⁴ Ea quantitas necessaria est, & sufficit ad delinquendum lethaliter Regularis, sine superioris licentia detrahens, seu usurpans: quæ necessaria est, & sufficit in secularibus, ad materiam furti grauem constituendam. Sic Doctores communiter. Sed placet Miranda in manuali Prælat. tom. 1. qu. 28. art. 17. concl. 2. docens, quantitatem notabilem in Regularium furtis esse in particulari pro tempore, locorum, Religionum, personarum, & aliarum circumstantiarum differentia, arbitrioque prudentis determinandam. Consule Dianam p. 1. de pauper. Relig. resol. 16.

³⁵ Religiosus accipiens ad proprium vsum comestibilia, etsi ad quantitatem notabilem deueniat, mortaliter non delinquit. Quia furti eiusmodi minima in tali materia non continentur, & in eo modo sic paulatim hæc accipiendi, non est superior inuitus. Attamen si ille expresse prohiberet sub pœna furti, aut proprietatis talium rerum acceptionem, posset esse peccatum lethale in monasterij Ordinem, in quibus viget altissima paupertatis vltus. Bonac. de larg. muner. d. 1. pun. 5. n. 6. Fernand p. 1. c. 6. §. 2. n. 12. Diana p. 1. tr. de pauper. relig. resol. 13. Barth. de S. Fausto thesaur. lib. 8. qu. 110.

³⁶ Religiosus, qui rem in ea quantitate accipit, quæ ad peccatum lethale furti sufficit contra septimum præceptum, siue sit vltus consumptibilis, siue non, & dedit alicui extra monasterium, peccat mortaliter, & ad restitutionem tenetur tam ipse, quam recipiens, si res extat. Si autem res consumpta sit, tenetur qui accipit restituere quantum ex illa ditior est factus, seu quantum alias expendisset, si res illa consumpta non esset. Profecto Religiosus, qui rem alienauit, aut ipemet, sine licentia, vel necessitate consumpsit, non tenetur propriè restituere: sed debet admoneri recipientem, vt ipse restituat: & si aliquos ex debita licentia redditus habeat, & iis debet restituere. Corduba sum. q. 109. Bonac. de larg. muner. d. 1. pun. 3. num. 6. & 7. Sayr. in Clau. lib. 9. cap. 16. num. 21.

³⁷ Religiosus voto paupertatis adstrictus non computandus est cum filiis familiæ ditissimorum parentum, sed cum iis, qui mediocriter diuites sunt, vt inde colligas, quamnam quantitas respectu illorum circa danda, accipiendâ, vel appropriandâ sibi de rebus monasterij ad furtum mortale sufficiat. Vnde sicut vltimus, non peccare lethaliter filium, si à parentibus clam quantitate quinque vel sex argenteorum suffuretur, ita sentiendum de Religioso: nisi alia minor sit à superioribus assignata. Caspensi. tractat. 18. d. 5. section. 7. num. 56.